

A Tatabányai Evangélikus Egyházközség hírllevele. Kapják a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága. Kiadja: Franko Máttyás evangélikus lelkész Tel./Fax: 34-487-834 e-mail: frankom@ax.hu

Kis gyülekezet nagy ünnepe

Gyülekezetünk életében nemcsak rendkívüli volt az elmúlt esztendő adventja, de egyházközségünk életében határkővé is vált advent 3.vasárnapja, hiszen beteljesült a régi vágy: (kis)templommá váltunk... tornyot, harangot szenteltünk.

A jelentős eseményre meghívókkal igyekeztünk minél több evangélikus testvért, barátot meghívni, melyen a következő ige állott: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradnak az építők.“ Nemcsak mottójává vált ez építkezésünknek, ünnepre készülődésünknek, hanem gyülekezetünk jövőjének hitvallásos látásává is.

Tatán már az 1670-es évektől hallhatunk lutheránusokról, elsőként azokról a német zsoldosokról, akik a várat védtek. Az elmúlt évszázadok sok nehézség elé állították az „új hitet“ vallókat, olyannyira, hogy a 19. században nem is tudunk önálló, szervezett egyházi életéről az „ágostai hitvallású evangélikusok“ között.

A maroknyi tatabányai evangélikus gyülekezet a 19. század végén, huszadik század elején szervezkedésbe kezd, majd 1924-ben Dr. Kovács Sándor teológiai egyetemi tanár, missziói lelkész indítványára Szend községben tartott egy-

házmegyei közgyűlésen Tatabányán Szendtől elszakad és önálló egyházközséggé alakul. Két nevet kell még megemlítenünk: Dr. Teutsch József tóvárosi gyógyszerész (gyülekezet felügyelője) és Jakus Imre kántortanítót. Előbbi hitből fakadó anyagi áldozatának köszönhető egykori imaházunk megépítése, utóbbi testvérünk lankadatlan szervező-kereső képességének tudható be, hogy a gyülekezet létszáma eléri a négyszázat!

Az a felejthetetlen vasárnap...

Gyülekezetünk presbitériumának döntése alapján torny- ill. harangszentelő ünnepi istentiszteletünkre advent 3. vasárnapján került sor. A felszentelés felemelő

ünnepi szolgálatát D. Szabik Imre püspök vezetésével, Labossa Lajos leköszönt Fej-

ér-komáromi esperes, volt püspökhelyettes és Franko Máttyás parókus lelkész végezte a zsúfolásig megtelt templomban, ahol több mint kétszáz(!) ember „szorongott“. Az istentiszteleten nemcsak a gyülekezet több mint egy éve működő kamaraszereken játszott, hanem Soltész István hegedű-tanár, (az Operaház volt első hegedűse) és tanítványai, akiknek meghatóan szép játéka emelte hálaadó istentiszteletünk fényét.

A szokásos ünnepi közgyűlésen a testvéregyházak képviselői mellett részt vettek városunk közéletének fontos szereplői is: Hetényi Tamás polgármester, valamint Tóth András és Gyimóthy Géza országgyűlési képviselők. Jó volt hallgatni az őszinte köszöntő szavakat.

Az ünnepet szeretetven-

dégség majd szép hagyományainknak megfelelően ünnepi ebéd követte. A fehér asztal mellett D. Szabik Imre püspök úr emlékező szavait, biztatását megerősítőként hallgattuk mindannyian. Most, amikor egy régi álom valóra vált, s a tatabányai kistemplom harangja immár vasárnapként istentiszteletre hívogat, hálatelt szívvel gondolunk megtartó Istenünkre. Egyedül Övé legyen a hála, a dicsőség!

A terv első szakasza megvalósult, de a munka még nem fejeződött be; az új szárny belső építési munkálatai tovább folynak. A sokszor erőt meghaladó áldozatvállalás újabb próbatételek elé néz, de valahogyan mégis könnyebb. Az új évezredet a Tatabányai Evangélikus Gyülekezet harangszóval köszönthette. Ebben benne van a nyilvánosság üzenetén túl örömünk és hála, köszönetünk emberek, Egyházunk felé, de benne van az élni-akarás, a tradicionális lutheránus értékek vállalása és továbbadni akarása is.

Cikk átvéve a „Lutherrózsza“ c. újság millenniumi számából

Egyetemes imahét

január 21-28.

jan. 21. vasárnap (ref. imaház)
Nagy Edina

jan. 22. hétfő (ref. imaház)
Ráskó Éva

jan. 23. kedd (ref. imaház)
Fábián Attila

jan. 24. szerda (ref. imaház)
Dr. Márkus Mihály

jan. 25. csütörtök (ev. temp.)
Kuti József

jan. 26. péntek (ev. temp.)
Otmár atya

jan. 28. szombat (ev. temp.)
Franko Máttyás

jan. 29. vasárnap (ev. temp.)
Márkus Gábor

liturgia: Franko Máttyás

Istentiszteletek kezdési

Lelkészi jelentés

2000. év

Tisztelt Gyülekezet!

Újra eltelt egy esztendő, amely mozgalmasabb volt számunkra minden korábbi esztendőnél. Istennek legyen hála mindentért, mert Ő hordozott a nehézségekben, Ő adott erőt, áldást, munkánkra! A millenniumi évünket meghatározta az az áldozatos munka, amelynek eredményeként „kistemplom lettünk”. A torony és benne a harang, amely D. Szabik Imre elnök-püspök vezetésével advent 3. vasárnapján felszentelésre került hirdesse Isten dicsőségét, megtartó szeretetét!

Gyülekezeti munka

Ebben az esztendőben is rendre megtartottuk alkalmainkat. Az ünnepi istentiszteletekkel együtt 61 teljes liturgiájú alkalmaink volt. Ezekben átlagosan mintegy 30-35-en, gyakran negyvenen vettünk részt. Szokásos rendben megtartottuk imaheti és reformáció-heti áhítatainkat. Örömmel vettük, hogy katolikus testvéreink is részt vettek imahetünkön. A részvételi arányunk társadalmi súlyunkhoz mérten jobb volt, mint az előző években.

Szomorúan kell megállapítanom, hogy ebben az esztendőben nem voltak Biblia-óráink sem olyan alkalmunk, amely a Biblia elmélyültebb tanulmányozását segítette volna. Az új évezredben megfelelő idői keretet, alkalmat kell találnunk erre, hiszen evangélikus sajátosságunkat (Sola Scriptura) veszíthetjük így el.

Figyelem!

Istentiszteleteink kezdési időpontja
2001. februárjától MEGVÁLTOZIK!
Február első vasárnapjától (02.04.)

de. 10 óra

Presbiteri üléseinket – melyek többnyire az építkezéssel kapcsolatos teendőket tárgyalták – rendben megtartottuk, egyházmegyei közgyűléseken is képviseltük magunkat. Köszönöm a presbitérium mindenmű támogatását, munkáját.

Gyermekmunka – Ifjúsági munka

Egészen kicsiny gyermekekkel ebben az esztendőben nem tudtunk foglalkozni Konfirmandus előkészítőt 5 gyermek részére tartok péntek délutánonként, lakásunkban. Szépen haladunk a tananyagban – távolabb lakókat magam viszem haza, néha magam is hozom el őket.

Ifjúsági alkalmaink ebben az esztendőben nem voltak, komoly probléma ez számomra, hiszen a gyülekezet jövője a tét ebben a munkaágban is.

Ugyanakkor feleségemmel, Vancsai József lelkész-kollégámmal, és egy tatabányai hittantanárnővel Nagyvelegi Belmissziói központunkban nyáron 1 hetes hittantáborot szerveztük, melyen közel 20 gyermek vett részt, ebből öt a mi gyülekezetünkéből.

Egyéb

Testvérgyülekezeti kapcsolatainkat is szépen ápoltuk ebben az esztendőben is. Kétszer látogatott meg minket Karl Georg Marhoffer, luxemburgi lelkész-kollégám, jövőre ennek gyümölcseként egy kb. 15-20 fős csoport érkezik hozzánk Pünkösöd után – két napra. Úgy vele, mint finnországi testvéreinkkel gyakran váltott leveleket. Joensuuból is érkeznek barátaink, jövő szeptemberben, létszámot még nem tudok mondani.

Örömmel nyugtázom, hogy Gyülekezeti Kamarazenekarunk istentiszteleti alkalmainkon rendszeresen játszanak. Hallgassuk őket figyelemmel, a zene a liturgia része, felemeli a lelket, s az áhítatos hangulatot zavarhatja a mozgás, még a csöndesnek hitt beszélgetés is. (Reméljük, hogy az új

esztendőben rendszeressé tudjuk tenni istentisztelet utáni beszélgetési alkalmainkat egy kávé vagy tea mellett.)

Köszönjük Széles, Sziklai, Vancsai családoknak egészséves munkájukat, minek következtében mindig rendben és tisztaságban tarthattuk meg alkalmainkat imaházunkban. Köszönjük azoknak is, akik időnként részt vállaltak ebben a feladatban.

Külön köszönöm Németh László gondnok úr egészséves munkáját, amellyel jelentős segítséget nyújtott feladataink ellátásában. Itt köszönöm meg Varga István presbiter testvérünk munkáját is, aki a jó gazda gondosságával felügyelte építkezéseinket.

Kazuális szolgálatok

Elmúlt esztendőben 1 gyermeket kereszteltem, 3 temetésem volt, 3 esküvőt kértek tőlem, ebből egy közös liturgiájú esküvő volt a kapucinus templomban, német nyelven. 1 gyermek és felnőtt konfirmált a 2000. esztendőben.

Végül – de nem utolsó sorban – reprezentáció

Mintegy kéttucat társadalmi eseményre hívtak meg az elmúlt esztendőben, ahol képviseltem evangélikus egyházunkat. Aktívan részt vettem a millenniumi ünnepek szervezésében.

Kétszer kértek tőlem előadást, több riport készült velünk újságban, helyi TV-ben, de az országos TV-ben is láthattuk munkánk eredményét, kistemplomunkat. Hajnali gondolatok c. 2,5 perces áhítatokat is kértek tőlem – öt alkalommal.

Mindenütt igyekeztem a hagyományos lutheri értékeket felmutatni.

Örülök, hogy reputációnk a városban jó, dolgozzunk, hogy az Isten kegyelméből ezután is az maradjon.

Kérem jelentésem elfogadását.

EVANGÉLIKUS KISTEMPLOMÉRT

Alapítványunk 3 éves!

Adójának egy százalékával közvetlenül támogathatja gyülekezetünket!

Számlaszámunk:

63500172-11024910

Adószámunk:

18607956111

Népszámlálás!

Tavasszal népszámlálást tartanak, melyben megkérdezik a felekezeti hovatartozást is. AZ 1940-ES ÉVEK ÓTA NEM VOLT ILYEN JELLEGŰ FELMÉRÉS! A reális statisztika sokat segíthet egyházunk társadalmi megítélésében is, ezért kérem buzdítson másokat is, hogy válaszoljanak az ilyen „személyes/magánjellegűnek” tűnő kérdésre is. A hit nem magánügy, hiszen erősíti a családot, s ezzel népünk/nemzetünk, országunk is erősödik!

Evangélikus Egyházunk
APEH kódja:

0035

Adójának 1 %-val támogassa iskoláinkat, szeretetotthonainkat, karitatív munkánkat! KÖSZÖNJÜK!

EVANGÉLIKUSOKAT KERESEK!

Kérem mindazokat, akik tudnak a környezetükből evangélikusokról, hogy címüket juttassák el hozzám. Egy ilyen (kibővített) névsor alapján eljuttathatom körleveleimet/meghívóinkat hozzájuk is, hogy minél gyakrabban érje el őket a hívogató szó.